

VARĀH. BRH. S. 3, 22.

उपसूर्यक m. ein leuchtendes Insect RĀGĀN. im ÇKDr. unter खद्योत.

उपसेचन 2) b) तीरोप^० mit Milch übergossener Reis BuĀg. P. 10, 42, 25.

उपसेवन, सुखदुःखोप^० das Erfahren R. 7, 98, 17.

उपसेवा, विद्यावद्वापसेवा Spr. 230.

उपसेविन्, प्राज्ञोप^० MBu. 3, 1491 (nach der Lesart der ed. Bomb.).

नीचो^० Spr. 4380. राजोप^० dienend KATHĀS. 63, 94.

उपस्कर 1) गृहिणाम् Geräte VARĀH. BRH. S. 11, 42. दर्वीर्ग्रीवायुप^० 46, 63.

भाण्डोप^० 33, 118. भोजनोपस्करैः सह MBu. 13, 2775. रथं सूपस्करम् (= स्व-
ङ्गम् Schol.) 3, 7101. काञ्चनोपस्करं रथम् BuĀg. P. 10, 83, 33. — 3) N. pr.
eines Rshi Verz. d. Oxf. H. 18, b, 16. 19, a, 40. — Vgl. पक्षोपस्कर.

उपस्तम्भ Stütze ÇĀṆK. zu KĪND. Up. S. 425 (उपष्टम्भ). Aufregung:
यथा वृषो वृषदर्शन उपष्टम्भं करोति GAUDAP. zu SĀṆKHYAK. 13. An der
zweiten Stelle im Hrt. hat die ed. JOHNS. उपष्टम्भ.

उपस्तम्भक (voin caus.), उपष्टम्भक ed. WILS. und beim Schol. zu KAP.
1, 128. तेषां भोगोपष्टम्भकतया BAUDHĀDYAIKĀRAŚINTĀMAṆI im ÇKDr. उपष्ट-
म्भक stützend ÇĀṆK. zu BRH. ĀR. Up. S. 331.

उपस्तरण 1) nom. act. ÇĀṆK. GRUJ. 1, 13, 16 in Ind. St. 5, 332. ĀCV.
GRUJ. 1, 24 (1, 24, 13) gehört zu 2). — 2) Polster: आसनानि च हैमानि
मृद्वपस्तरणानि च BuĀg. P. 10, 81, 30.

उपस्तार m. Unterlage Ind. St. 5, 366.

उपस्ति TBr. 3, 3, 5, 4. KĀṬU. 31, 9. उपस्तितरम् adv. untergeordneter
TS. 6, 3, 8, 2. — Vgl. auch परिष्टि.

उपस्य 1) तस्याः कुमारमुपस्य घ्रादधुः GOBU. 2, 4, 7. दन्तिपोत्तरमुपस्यं
कुरुते KAUC. 78. अशून्योपस्यो जीवतामस्तु माता so v. a. fruchtbaren
Leibes Ind. St. 5, 313, 2. पिप्पलोपस्ये so v. a. in Schatten eines Feigen-
baumes BuĀg. P. 1, 6, 16. = अश्वत्थमूले Schol. व्यसुः पपातोव्युपस्ये so
v. a. auf den Erdboden 10, 44, 25. निपसाद धरोपस्ये 11, 30, 27.

उपस्यपदा (उ^० + पद) f. ein best. Gefäß (सिरा), das zu den Ge-
schlechtstheilen führt, SĀJ. zu ĀIT. Br. 3, 37.

उपस्यातर् vgl. नोपस्यातर्.

उपस्यान 2) beim Kṛṣṇa-Cult (das Hinzutreten zur Statue) das Er-
wecken (des Gottes) WILSON, Sel. Works 1, 148. — 4) BuĀg. P. 10, 42, 37.

उपस्यापिन् vgl. u. नोपस्यातर्.

उपस्थित 4) b) n. Ind. St. 8, 377. Das n. bezeichnet ausserdem eben-
daselbst 386 das Versmaass 4 Mal — — — — —.

उपस्पृशिन् adj. am Ende eines comp. badend in BuĀg. P. 5, 16, 14.

उपस्वेद ist warme Feuchtigkeit, Dampf; an der zweiten Stelle hat
die ed. Bomb. richtig सोपस्वेदेषु.

उपसृति (von कृन् mit उप) f. Unterdrückung KAP. 3, 30.

उपसृदन (von कृद् mit उप) n. das Bescheissen VARĀH. BRH. S. 93, 44.

उपसृरण n. das Darbringen BuĀg. P. 11, 11, 35.

उपसृत्तय adj. darzubringen KATHĀS. 53, 137.

उपसृव, भर्द्वाज्ञस्य ऽवः N. eines Sāman Ind. St. 3, 210, a.

उपसृसित HALĀJ. 4, 66.

उपसृर 1) उपसृरीकर Hrt. 99, 8. KATHĀS. 53, 133. 141. उपसृरीचि-
कीर्ण 98, 69. — 2) bei den ekstatischen Pācupata besteht der Upa-
hāra (= नियम Observanz) in कृसित, गीत, नृत्य, ऊडुङ्कार, नम-

स्कार und जप्य SARVADARÇANAS. 77, 19. fgg. Die Stelle aus DAÇAK. ge-
hört zu 1). — 3) ein durch Opferbringen erkaufte Bündnis KĀM. NĪTIS.
9, 2. 5. 20. fgg. (Spr. 3349. 3820. 3863. 4311). — कूलोपसृर R. 7, 32, 5
fehlerhaft für कूलोपसृर.

उपसृर = उपसृर 1) Darbringung: 1) m. BuĀg. P. 11, 3, 53. —
2) f. ० रिका KATHĀS. 71, 218.

उपसृरपशु (उ^० + पशु) m. Opferthier; davon nom. abstr. ०ता KA-
THĀS. 78, 123.

उपसृर्य adj. darzubringen, was dargebracht wird BuĀg. P. 10, 17, 2.
n. Darbringung 39, 45. 11, 27, 33. कूलोपसृर्याणि MBu. 13, 4333.

उपसृरस Gelächter, Spott: अज्ञता नाम कस्येह नोपसृरसाय ज्ञायते KA-
THĀS. 63, 176. SĀH. D. 478. 112, 8. Spass, nicht ernstlich Gemeintes VA-
RĀH. BRH. S. 2, 18.

उपसृरसक m. Posse BuĀg. P. 10, 18, 15.

उपसृरसिन् adj. verlachend, verspottend SĀH. D. 311, 15.

उपसृरस्य KATHĀS. 32, 161. 62, 192. 63, 156. 173. उपसृरस्यत्वं गम् 61, 55.

उपसृरित (उप + कृत्) adj. gut in zweiter Reihe, n. ein secundäres
Gut: विद्या शैर्यं च दाह्यं च वलं धैर्यं च पञ्चमम्। मित्राणि सहजान्याहु-
र्वर्तयतीह तैर्वुधाः॥ निवेशनं च कुप्यं च त्रेत्रं भार्या मुहूर्त्तनः॥ एतान्युप-
सृरितान्याहुः सर्वत्र लभते पुमान्॥ MBu. 12, 5218. fg. = उपमित्रा-
णि NĪLAK.

उपसृरिति (von 1.धा mit उप) f. etwa Zuneigung TS. 2, 2, 11, 4.

उपसृर 3) उपसृरै so v. a. im Geheimen, unter vier Augen DAÇAK. in
BENF. Chr. 189, 1. 192, 7. 193, 1. — 4) UĞÉVAL zu UĞĀDIS. 3, 1.

उपांशु 1) b) ०क्रीडितो ऽमात्यः स्वयं राजायते यतः Spr. 496. ०व्रत
HARIV. 732. — 2) a) MĀRK. P. 61, 74. Verz. d. Oxf. H. 102, b, 32. 34. —
b) der erste Graha, welcher aus einer Abtheilung des Krautes eigens
geschlagen wird (KĀṬJ. ÇR. 9, 4, 9 - 23). — c) = उपांशुव्रत HARIV. 738
(vgl. 732).

उपाकरण 2) der Beginn des Veda-Studiums ÇĀṆK. GRUJ. 4, 5.

उपाकर्मन् der Beginn des Veda-Studiums Verz. d. Oxf. H. 269, a, 5.

उपाख्य 1) अनुपाख्य KUSUM. 3, 2 v. u.

उपाख्या (उप + आ^०) f. Beinamen: सदाशिवेन कृतिना मूलोपाख्येन
Verz. d. B. H. No. 1346. Verz. d. Oxf. H. 200, a, 12 v. u. BuĀg. P. 11, 4, 7.

उपाख्यान, आख्यनिष्ठाप्युपाख्यानिः Verz. d. Oxf. H. 54, b, 13.

उपायिक (von उप + आयि) adj. bei dem die Feuerzerimonie beobach-
tet worden ist: अनुकूलामनुवंशो भ्रात्रा दत्तामुपायिकाम्। परिक्रम्य यथा-
न्यायं भार्या विन्देद्द्विजातमः॥ MBu. 13, 2460. यथाधानपावमानेष्टिभ्यो
समुच्चिताभ्यामग्नय उत्पद्यते न त्रैकैकेन एवं दानपाणिग्रहाभ्यो भार्याव-
मुत्पद्यते NĪLAK.

उपाय 2) HALĀJ. 4, 78.

उपाङ्ग 2) VARĀH. BRH. S. 2, 7. प्रतिपदमनुपदं कृन्दो भाषा धर्मो मीमांसा
न्यायस्तर्क इत्युपाङ्गानि Ind. St. 3, 260. प्रतिपदमनुपदं कृन्दो भाषासमन्वि-
तम्। मीमांसान्यायतर्काश्च उपाङ्गाः (masc.!) परिकीर्तिताः॥ 261. WERBER
vereinigt कृन्दोभाषा^० an beiden Stellen wegen कृन्दोभाष. उपाङ्गगीत
RĀGĀ-TAR. 3, 381 (Spr. 3036) bezeichnet einen besonderen Gesang, viel-
leicht einen Chorgesang. — 3) ein untergeordnetes Glied des Körpers
(Finger, Augen, Nase, Mund und Ohren) MĀRK. P. 11, 4; vgl. oben u.